

Gult Kors

I Drömmens djupaste
skugga, skymtade jag
ett gult kors. Det - - -
skimrade fint, där i
dunklet och jag undra´
vad det betydde, vem
som hade ställt det, där.

Ryckte förfärad till,
då nånn tog mig på
min axel, bakifrån !
Vände mig hastigt om.
Där stod Människosonen
med ett milt leende - - -
på läpparna, - - levande !

--I Drömmen är Allting
till-låtet, sade han med
sin brusande stämma.
Hans hår var korpsvart,
ögonen ljust blå. Lång
och bastant, hans kropp.
--Lever du?, flämtade jag.

--Se, där!, sa han och
pekade mot det gula
korset i skuggan. -Det
är kryddorna i maten
vi äter, -- känslan, då
vi håller i nånn kär ! - -
--Tecknet på att jag lever !

Författaren Marianne Räf med Poeter.se id #42764 innehar upphovsrätten